

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 23. maj 2006

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

EGA/ J.nr. 641-1574

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. marts 2006 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 162-169 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 162:

”Ministeren bedes oplyse baggrunden for, at der i forbindelse med svaret på SOU alm. del - spørgsmål 107 henvises til, at det er sygesikringsloven, der skal ændres, hvis tilbudene om psykologhjælp til ofre for vold skal kunne sidestilles med voldsudøveren, når sidestillingen af ofre og voldsudøvere handler om at iværksætte samme behandlingsaktivitet til ofre som allerede eksisterer til voldsudøveren under projektet Dialog mod Vold, jf. bilaget til besvarelsen af SOU alm. del - spørgsmål 105?”

Svar:

Med sidestillingen mener jeg, at det er væsentligt, at der er skabt muligheder for at den voldelige mand kan komme i behandling, ligesom den voldsramte kvinde har muligheder for at modtage akut psykologbistand i forbindelse med ophold på et krisecenter.

Spørgsmål nr. 163:

”Ministeren bedes, i forlængelse af svarene på SOU alm. Del – spørgsmål 109, 110 og 111, oplyse, hvilke gratis, langsigtede og anonyme psykologbehandlingstilbud der eksisterer for voldsramte kvinder, når der ses bort fra de 12 konsultationer med tilskud fra sygesikringen, da disse ikke regnes som gratis eller langsigtede, samt tilbud der kræver henvisning fra en kommune, idet kommunen også vurderer forældreevnen, der indgår som kriterium i forbindelse med sager om tildeling af forældremyndighed?”

Svar:

Som nævnt i svar på spørgsmål nr. 110 er det retten, der afgør, hvem af forældrene, der skal have forældremyndigheden.

Med hensyn til oplysning om andre behandlingstilbud for voldsramte kvinder, kan jeg oplyse, at kvinder ud over de muligheder, der er nævnt i de afgivne svar har mulighed for at modtage rådgivning og vejledning fra Manderådgivningen i Ringkjøbing Amt.

Spørgsmål nr. 164:

”Ministeren bedes, i forlængelse af SOU alm. Del – svar på spørgsmål 108, oplyse, hvordan der kan siges at være ligestilling mellem mænd og kvinder i forhold til spørgsmålet om anonymitet, når det er kommunerne, der giver tilbuddet om behandling til kvinder?”

Svar:

I forbindelse med mænds vold mod kvinder, har det været væsentligt for regeringen, at der blev skabt muligheder for behandling af såvel de voldelige mænd som de voldsramte kvinder med henblik på i videst muligt omfang at begrænse følgerne af denne vold. Som anført i svaret på spørgsmål nr. 108 kan der bl. a. ydes behandling efter sygesikringsloven til parterne. I denne situation sker behandlingen på baggrund af en konkret og ikke anonym henvisning fra egen læge. Det samme er tilfældet, når kommunerne giver tilbud om behandling, hvad enten det drejer sig om en mand eller en kvinde. Der er således tale om ligestilling mellem mænd og kvinder.

Spørgsmål nr. 165:

”Ministeren bedes oplyse, om ministeren er indstillet på at arbejde for, at der oprettes præcis det samme psykologbehandlingstilbud til voldsopfrene, som der i dag gives til voldsudøveren, jf. SOU alm. Del – bilaget til svar på spørgsmål 105, aktiviteter rettet mod voldsudøveren, aktivitet nr. 1?”

Svar:

Jeg mener, at alle voldsopfre skal behandles for de traumer, som påføres i forbindelse med vold, ligesom voldsudøveren skal behandles for de aggressioner der er årsagen til den meningsløse vold

Jeg mener ikke at det giver mening som nævnt i spørgsmålet, at tale om præcist det samme psykologbehandlingstilbud til voldsopførerne som til voldsudøverne, da parterne behandlingsmæssigt må forventes at have forskellige behov.

Spørgsmål nr. 166

”Mener ministeren ikke, jf. SOU alm. Del – svar på spørgsmål 110, at kommunens vurdering af forældremyndighedens forældreevne kan have nogen indflydelse på, hvem der ved domstolene bliver tildelt forældremyndigheden?”

Svar:

Socialministeriet har anmodet Ministeriet for Familie- og Forbrugsanliggender om bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Dette ministerium har oplyst følgende:

”Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 110, indgår der en vurdering af en række kriterier ved afgørelsen af, hvem der skal have forældremyndigheden over et barn.

Hvis der er tvivl om, hvem der vil være bedst egnet til at varetage omsorgen for barnet, kan retten indhente en udtalelse herom fra eksempelvis barnets eller forældrenes bopælskommune, eller retten kan iværksætte en børnesagkyndig undersøgelse.

Da bevisbedømmelsen ved domstolene er fri, er retten ikke bundet af de udtalelser eller erklæringer, der fremlægges under behandlingen af en sag om forældremyndighed. Afgørelse om forældremyndighed træffes således altid ud fra en konkret vurdering af, hvad der i den pågældende situation må anses for at være bedst for barnet”.

Spørgsmål nr. 167:

”Vil ministeren i forlængelse af SOU alm. Del – svar på spørgsmål 112, se positivt på en udbygning af Landsorganisationen af Kvindekrisecentres (LOKK) akutordning, således at tilbudet om gratis krisehjælp i form af psykologbistand bliver tilgængeligt for en større andel af de 64.000 voldsramte end de 38 tilfælde?”

Svar:

For en god ordens skyld, skal jeg oplyse, at det anslås, at der er 41.000 kvinder, som årligt udsættes for vold fra en nuværende eller tidligere partner. Tallet på 64.000 kvinder, er det samlede antal af kvinder, som årligt udsættes for vold.

Jeg overvejer ikke at udvide ordningen til at omfatte et tilbud om psykologhjælp til alle kvinder, som er ofre for vold.

Den akutordning, som er et tilbud til kvinder og børn på landets krisecentre, og som er beskrevet i min besvarelse af SOU alm. del spm. 112, er netop en akutordning. Gennem ordningen har landets krisecentre mulighed for at kunne tilbyde akut krisehjælp, når der er behov for det. Akutordningen skal ikke træde i stedet for den forpligtelse, som kommunerne har til at yde rådgivning til voldsramte kvinder.

Forpligtelsen til at yde rådgivning til familier og børn i kommunen, påhviler efter den sociale lovgivning kommunerne. Dette indebærer også, at kommunen kan tilbyde psykologhjælp til kvinderne. Voldsramte kvinder har derudover en mulighed for at blive henvist til psykolog med tilskud fra sygesikringen, se min besvarelse af SOU Alm. del spm. 111.

Spørgsmål nr. 168:

”Mener ministeren, at det er værdigt for et dansk velfærdssamfund, at en voldsramt kvinde, der henvender sig til et dansk krisecenter ikke ved første henvendelse, men først ved anden eller tredje henvendelse får en plads, jf. ministerens udtalelser til Dagbladet Information den 8. marts 2006?”

Svar:

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder det uværdigt for et velfærdssamfund, at kvinder i det hele taget udsættes for vold og skal tage ophold på et kvindekrisecenter.

Når det er sagt, skal jeg ikke undlade at bemærke, at der inden for de sidste år er sket en forøgelse af antallet af pladser på kvindekrisecentrene. Ved satspuljeaftalen for 2003 blev der således afsat 10 mio. kr. i perioden 2003-2006 inkl. til forøget kapacitet og kvalitet på kvindekrisecentrene. Beløbet blev fordelt således, at 7 mio. kr. årligt skal anvendes til kapacitetsudvidelse og 3 mio. kr. årligt til kvalitet, bl.a. er der sket en udvidelse af kapaciteten i Københavnsområdet. Derfor får det overvejende antal kvinder et tilbud om plads på krisecentret ved den første henvendelse.

Der kan være flere grunde til, at en kvinde henvises til en anden løsning. Nogle afvises fordi de ikke tilhører krisecentrets målgruppe, eller fordi kri-

secentret ikke har ressourcer til kvindens/børnenes problemer. Andre kan være, at kvinden er handicappet/plejekrævende. Derfor er der også, udover at forøge antallet af pladser, afsat midler til at sikre en større tilgængelighed på krisecentrene, så også voldsramte handicappede kvinder kan benytte sig af krisecentrenes tilbud.

Spørgsmål nr. 169:

”Ministeren bedes oplyse, om ministeren påtænker at gøre Netværket for voldsramte kvinder til en permanent ordning, samt om hun vil overveje at tilføre Netværket flere ressourcer?

Spørgsmålet skal ses i sammenhæng med, at ministeren fremhæver netop dette tilbuds relevans for de kvinder, der ikke har behov for et ophold på et krisecenter, jf. ministerens udtalelser til Dagbladet Information den 8. marts 2006”.

Svar:

Netværket for voldsramte kvinder er en forening, som ledes af en bestyrelse, valgt af medlemmerne på en generalforsamling. Det er foreningens generalforsamling, som er den kompetente myndighed til at beslutte om foreningen skal fortsætte sit virke eller nedlægges. Jeg gør mig derfor ingen overvejelser om at gøre netværket permanent, da den beslutning udelukkende træffes af medlemmerne.

Jeg kan oplyse, at Netværket har modtaget støtte både under den tidligere handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder (2002-2004), som under den nuværende handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien 2005-2008. Som det fremgår af handlingsplanen, skal støtten ydes i opstartsfasen. Der er ydet støtte til Netværkets aktiviteter til udgangen af 2008.

Støtten til netværket er givet i en flerårig periode netop for at sikre ro om finansieringen i opstartsfasen, så Netværket kan konsolidere sig og arbejde for at sikre det finansielle grundlag, når bevillingen fra Satspuljen løber ud.

Da midlerne til Netværket kommer fra Satspuljen, kan det ikke forventes, at der er yderligere midler, når handlingsplanen udløber. Det gælder for alle aktiviteterne under handlingsplanen, at der ikke kan forventes støtte fra 2009.

Jeg skal oplyse, at Netværket for Voldsramte Kvinder og LOKK i fællesskab har indsendt ansøgningen om midler for perioden 2006-2008. Ansøgningen er imødekommet med det ansøgte beløb, og jeg overvejer derfor ikke at tilføre Netværket flere midler, end de selv har ansøgt om.

Eva Kjer Hansen

Peter Juul